

PROTOKOL O JEDNÁNÍ před soudem prvního stupně

Krajský soud v Ostravě

dne 30. 1. 2018

žalobce: **Ing. Lee Louda**
sídlem Vodičkova 41, 110 00 Praha 1
insolvenční správce dlužníka: OKD, a.s., IČO: 26863154
sídlem Stonavská 2179, 735 06 Karviná, Doly,
zastoupený advokátem JUDr. Dušanem Dvořákem
sídlem Hlinky 505/118, 603 00 Brno

proti
žalované: **Vojenská zdravotní pojišťovna České republiky**, IČO: 47114975
sídlem Drahobejlova 1404/4, 190 03 Praha 9

o odpůřčí žalobě

Předseda senátu: JUDr. Simona Pittermannová

Zapisovatelka: Andrea Mrenicová

Jednání zahájeno v 13:30 hodin.

Při zahájení jednání byli přítomni:

1. žalobce – zástupce - Mgr. Radovan Majda, totožnost ověřena dle ČAK č. 41990
v substituci za JUDr. Dušana Dvořáka, plná moc ze dne 11. 5. 2016
substituční plná moc ze dne 18. 1. 2018
2. žalovaná – Mgr. Lukáš Chmelík, totožnost ověřena dle OP č. 114366464
pověření ze dne 8. 1. 2018

Poté co se soud pokusil o smírné vyřešení sporu, přes rozdílná procesní stanoviska stran ke smírnému vyřešení sporu nedošlo a zástupci účastníků setrvávají na svých procesních stanoviscích.

K výzvě soudu, necht' zástupce žalobce doplní skutková tvrzení, zda pohledávky, které jsou napadeny předmětnou žalobou, představují odvod zaměstnavatele, kdy zaměstnavatel odvádí část pojistného, které je povinen hradit za své zaměstnance nebo zda se jednalo o odvod zaměstnavatele, kdy je povinen část pojistného hradit zaměstnanec srážkou jeho mzdy a platu a to i bez souhlasu zaměstnavatele.

Zástupce žalobce uvádí, že veškeré finanční prostředky, které jsou napadeny předmětnou žalobou představují povinnost zaměstnavatel odvádět část pojistného, které je povinen hradit zaměstnanec srážkou jeho mzdy nebo platu a to i bez souhlasu zaměstnance tak jak stanoví zákon o pojistném na veřejném zdravotním pojištění v § 5 odst.1 věta druhá a mzdy byly zaměstnancům vyplaceny.

K dotazu soudu žalovaná uvádí, že se seznámila s vyjádřením žalobce ze dne 25. 1. 2018.

Jednání zahájeno označením projednávané věci.

Zástupce žalobce odkazuje na písemně podanou žalobou ze dne 5. 5. 2017 ve znění doplňujících podání ze dne 24. 8. 2017 a 25. 1. 2018 a má za to, že se jedná o neúčinné právní úkony, když tyto platby byly učiněny v rozporu s § 111 insolvenčního zákona.

Žalovaná uvádí, že dokazuje na své vyjádření ze dne 5. 5. 2017 a 22. 6. 2017 a dále dodává: „Žalobce argumentuje rozsudkem Vrchního soudu v Praze č. j. 104 VSPH 791/2016-63, kde tedy shodou okolností byla žalovanou taktéž Vojenská zdravotní pojišťovna. Toto rozhodnutí vrchního soudu žalovaná respektuje, nicméně po hlubší analýze nesouhlasí s některými zde vyslovenými závěry a rovněž se domnívá, že toto rozhodnutí nelze na náš konkrétní zde řešený případ aplikovat. Podstatné rozdíly shledáváme v tom, že v našem případě je úpadek dlužníka řešen reorganizací a jako zásadní skutečnost považujeme to, že dlužník vyplatil svým zaměstnancům mzdy dle § 111 insolvenčního zákona. Obecně definuje jaké úkony, jsou neúčinné, následně stanoví z této obecné definice výjimky a žalovaná je tohoto názoru, že odvod pojistného za zaměstnance je plněním povinností stanovených zvláštními právními předpisy konkrétně dle zák. č. 592/92 Sb. samozřejmě v rozporu s názorem Vrchního soudu v Praze. Poukazujeme zde na článek 31 listiny ZLPS, dle kterého mají občané na základě veřejného pojištění právo na bezplatnou zdravotní péči. K tomu, aby tato zdravotní péče mohla být bezplatná, je potřeba zajistit financování prostřednictvím zdravotních pojišťoven. Tak se tomu děje prostřednictvím zákona č. 592/92 Sb. který stanoví povinnosti plátců pojistného na veřejné zdravotní pojišťovny. Žalovaná se rovněž domnívá, že odvod pojistného za zaměstnance dlužníka je důsledkem standardního provozování podniku v rámci obvyklého hospodaření. Žalobce navíc ani neprokázal, že by jednáním dlužníka došlo k nikoliv zanedbatelnému zmenšení majetkové podstaty tak, jak předvídal § 111 insolvenčního zákona, neboť ve vztahu k rozhodnutí Vrchního soudu v Praze, kde majetková podstata nedosahovala takového zůstatku, aby z ní bylo možné uhradit veškeré pohledávky za majetkovou podstatou, v našem konkrétním případě u dlužníka OKD nepochybně majetková podstata umožňuje úhradu těchto pohledávek. Jako zásadní v tomto sporu považujeme předmětné plnění za nikoliv plnění z majetkové podstaty, ale za plnění z prostředků zaměstnance, neboť zaměstnanec má za vykonanou práci právo na mzdu nebo plat, jehož výše odpovídá hrubé mzdě a z této hrubé mzdy je zaměstnavatel povinen odvést srážkou pojistné za zaměstnance, toto pojistné tudíž sráží již z prostředků konkrétních zaměstnanců. Dovolili bychom si poukázat na ust. § 169 insolvenčního zákona, který považuje

pohledávky postavené na roven pohledávkám za majetkovou podstatou i pohledávky státu, tj. konkrétně pohledávku úřadu práce na vyplacené náhradě mezd a odvodů dle zvláštních právních předpisů, tj. i odvodů pojistného za zaměstnance z jejich mzdy. Pakliže insolvenční zákon na tomto místě upřednostňuje odvody pojistného před ostatními soukromoprávními pohledávkami, domnívá se žalovaná, že řádný odvod pojistného za zaměstnance učiněný dlužníkem nelze považovat za úkon neúčinný.“

Poté soudce **poučuje zástupce žalobce a žalovanou dle § 118b odst. 1 o.s.ř.**, že mohou uvést rozhodné skutečnosti o věci samé a označit důkazy k jejich prokázání jen do skončení prvního jednání, popřípadě do uplynutí lhůty, která byla účastníkům poskytnuta k doplnění tvrzení o skutečnostech významných pro věc, k podání návrhů na provedení důkazů nebo ke splnění dalších procesních povinností, přičemž k později uvedeným skutečnostem a označeným důkazům smí soud přihlídnout, jen jde-li o skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být zpochybněna věrohodnost provedených důkazních prostředků, které nastaly po prvním jednání nebo které účastník nemohl bez své viny včas uvést, jakož i ke skutečnostem nebo důkazům, které účastníci uvedli poté, co byl některý z nich vyzván k doplnění rozhodujících skutečností podle § 118a odst. 1 až 3 o.s.ř.

Přistoupeno k dokazování.

K důkazu se čte podstatný obsah spisu KSOS 25 INS 10525/2016:

- vyhláška ze dne 3. 5. 2016 č.j. KSOS 25 INS 10525/2016-A2
- usnesení ze dne 9. 5. 2016 č.j. KSOS 25 INS 10525/2016-A19
- usnesení ze dne 12. 8. 2016 č.j. KSOS 25 INS 10525/2016-B181

Zástupce žalobce a žalovaná bez námitek a dalších vyjádření k přečteným listinným důkazům.

K dotazu soudu žalovaná činí **nesporným** skutková tvrzení v žalobě v bodě I. bod 3.

Další důkazní návrhy nejsou.

Poté soudce **poučuje zástupce žalobce a žalovanou dle § 119a odst. 1 o.s.ř.**, že všechny rozhodné skutečnosti musí uvést a že důkazy musí být označeny dříve, než ve věci vyhlásí rozhodnutí, neboť později uplatněné skutečnosti a důkazy jsou odvolacím důvodem jen za podmínek uvedených v § 205a o.s.ř., tj. týkají se podmínek řízení, věcné příslušnosti soudu, vyloučení soudce nebo obsazení soudu; má jimi být prokázáno, že v řízení došlo k vadám, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci; má jimi být zpochybněna věrohodnost důkazních prostředků, na nichž spočívá rozhodnutí soudu prvního stupně; má jimi být splněna povinnost tvrdit všechny pro rozhodnutí věci významné skutečnosti nebo důkazní povinnost, a to za předpokladu, že pro nesplnění některé z uvedených povinností neměl odvolatel ve věci úspěch a že odvolatel nebyl řádně poučen podle § 118a odst. 1 až 3; odvolatel nebyl řádně poučen podle § 119a odst. 1; nastaly (vznikly) po vyhlášení (vydání) rozhodnutí soudu prvního stupně. Ustanovení § 118b o.s.ř. tím není dotčeno.

Zástupce žalobce a žalovaná uvádějí shodně, že nechtějí doplnit skutková tvrzení ani označit další důkazy.

Zástupce žalobce uvádí, že tvrzení dneska přednesená jsou irelevantní. Je naprosto nerozhodné, zda mzdy byly vyplaceny či nikoliv. Pokud jde o majetkovou podstatu dlužníka tak neumožňuje vyplacení s ohledem na to, že nezajištění věřitele budou uspokojování maximálně v x%. Pokud jde o argumentace § 168 a § 169 insolvenčního zákona, tak ze systematiky zákona vyplývá, že zákonodárce rozlišuje před zahájením insolvenčního řízení, pokud se týkají pojistného plnění a po zahájení insolvenčního řízení.

Nato prohlášeno **u s n e s e n í** :

Dokazování se končí.

Zástupce žalobce ve svém závěrečném přednesu uvádí, aby soud žalobě v celém rozsahu vyhověl a náhradu nákladů řízení vyúčtuje **ve lhůtě 3 dnů**.

Žalovaná ve svém závěrečném přednesu navrhuje, aby soud žalobu v celém rozsahu zamítl a práva na náhradu nákladů řízení se vzdává.

Nato prohlášeno **u s n e s e n í** :

Jednání se za účelem vyhlášení rozsudku odročuje na **31.1.2018 ve 12:40 hodin**, č.dv. B 152, I. posch., když termín odročení berou účastníci na vědomí s tím, že již nebudou písemně obesláni.

Jednání skončeno v 14:00 hodin.

JUDr. Simona Pittermannová
soudce

Andrea Mrenicová
zapisovatelka